

Список використаних джерел

1. Council regulation (EC) №168/2007 of 15 February 2007 establishing a European Union Agency for Fundamental Rights. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007R0168&from=EN>
2. Memorandum of Understanding between the Council of Europe and the European Union of 10 May 2007. URL: <https://rm.coe.int/16804e437b>
3. Резолюція про Комісара Ради Європи з прав людини. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_039#Text

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Форманюк В. В.

СИДОРЧУК БОГДАНА ВОЛОДИМИРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

В умовах активізації постійних інтеграційних процесів, нестабільного економічного, соціального та політичного світового розвитку, а також зміною пріоритетів виникла необхідність говорити про тенденцію загострення внутрішньополітичного становища Європейського Союзу, а також спричинило появу низки проблем функціонування інтеграційного об'єднання на рівні всього євроатлантичного простору. В результаті існування не лише тих внутрішніх та зовнішніх факторів, що прискорюють розвиток Союзу, але й тих, що дестабілізують ситуацію, висувається чимало сценаріїв подальшого функціонування такої структури, саме тому обрана для дослідження тема є достатньо актуальною.

Європейський Союз як економічне та політичне об'єднання, що було створено шляхом підписання Маастрихтського договору у 1992 році стало одним з найбільших інтеграційних досягнень ХХ століття. В результаті укладення такого Договору структурно ЄС був побудований на основі 3 опорних елементів: 1) на основі функціонування попередніх економічних співтовариств, таких як Європейське співтовариство вугілля та сталі, Європейське економічне співтовариство та Європейське співтовариство атомної енергії; 2) спільної оборонної, безпекової політики та зовнішньої політики; 3) політики співробітництва у сфері внутрішніх справ, правосуддя [1, с. 29].

На сучасному етапі свого існування, на думку більшості експертів, у Європейському Союзі виникає низка проблем економічного, соціального та політичного характеру, що

породжують виникнення кризових явищ. Серед основних соціальних проблем на національному рівні країн – членів ЄС, а також на рівні цілої інтеграційної структури залишається безробіття, яке досягає 12%, а також проблеми, пов'язані із зростанням цін, соціальним забезпеченням тощо. У зв'язку з цим, в травні 2021 року на саміті ЄС у Португалії, було обговорено та запропоновано певні соціальні цілі до 2030 року, зокрема, за основну мету функціонування об'єднання було поставлено досягнути рівня зайнятості до 78%, а також створення якісних робочих місць.

Серед низки невирішених проблем, що перешкоджають нормальному розвитку ЄС та впливають насамперед на його безпеку залишаються зростання міграції у Європу з країн Близького Сходу, що впливає на єдність країн – членів ЄС та ефективність дії Шенгенських угод, а отже породжує зовнішню загрозу кордонам Євросоюзу та є проявом його слабкої сторони. Особливо актуальною проблемою на сучасному етапі є ведення гібридної війни та прагнення країни – агресора використати її методи задля підризу єдності ЄС, а також з метою здобуття геополітичної переваги [2, с. 25, 27]. Про недосконалість проведення безпекової політики ЄС та необхідність її реформування свідчить також факт зростання кількості терористичних актів, наприклад у Брюсселі, що є наслідком розробки недосконалої стратегії у цій сфері [3].

Під час проведення саміту ЄС у Брюсселі були обговорені бюджетні питання, а також програми стосовно того, як відновити економіку внаслідок пандемії Covid-19 на 2021–2027 рр., внаслідок чого Головою Єврокомісії було запропоновано створення фонду задля подолання економічних наслідків пандемії, що складає 750 мільярдів євро. Саме для вирішення низки економічних, військових та політичних проблем, французьким президентом Емануелем Макроном у вересні 2017 році було представлено глобальну реформу ЄС, складовими якої були: створення єдиного парламенту для країн – учасників ЄС, а також зміна порядку їх оподаткування; посилення зусиль країн у сфері оборони, шляхом виділення спільного бюджету на забезпечення оборонних потреб Союзу, створення спеціальних служб, що б здійснювали захист цивільного населення, тощо. Президент вбачає певні недоліки у сучасному функціонуванні Союзу та пов'язує їх насамперед з недостатньою самостійністю та розвиненістю об'єднання насамперед у військовому та технологічному аспектах, що суттєво зменшує здатність Євросоюзу до впливу на важливі макроекономічні та світові питання. Крім того, він стверджує, що задля усунення прояву кризових явищ та формування потужного геополітичного

простору необхідно мати інформаційну свободу та власне незалежну безпекову систему.

До суттєвих проблем у діяльності ЄС слід віднести також розбіжність поглядів її країн-членів з приводу зовнішньополітичних, оборонних питань, відсутність єдиного підходу та погляду на порядок проведення політики, що унеможливує координацію та спільність дій щодо здійснення узгодженої політики ЄС її країнами-учасниками. Серед основних причин таких розбіжностей виділяють: 1) оскільки ЄС є об'єднанням, а не державою, відповідно відсутня єдина територія, а отже кожна країна має різні підходи до вирішення відповідних питань в межах своєї території; 2) країни-лідери, що входять до ЄС, не готові поступатися своїм впливом та ділити власну автономію у вирішенні питання на користь спільної.

Отже, на сучасному етапі існує низка економічних, політичних та соціальних питань ЄС, що повинні бути переглянуті та вирішенні задля нормального функціонування інтеграційного об'єднання та його виходу на новий рівень.

Список використаних джерел

1. Муравйов В. І. Інституційне право Європейського союзу. К. : Ін Юре, 2015. 312 с.
2. Європейська безпека під тиском гібридних загроз: Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році». К. : НІСД, 2016. 688 с.
3. Вонсович О. С. Терористичні акти в Брюсселі як прояв недосконалості системи європейської безпеки. *Гілея : Політичні науки*. 2016. Вип. 108. С. 286–289.

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.

**ЯРОШУК ІВАННА ВОЛОДИМИРІВНА,
БІЛЧЕНКО ОЛЕНА ВАСИЛІВНА**

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗАХИСТ ПРАВ ЖІНОК В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Демократичний стан суспільства повинен відповідати своїм цілям й створювати такі умови, за яких чоловіки та жінки між собою рівні у всіх сферах життєдіяльності. В останні роки було приділено значну увагу проблемі гендерної нерівності, зокрема на рівні ООН були прийняті такі важливі документи, як